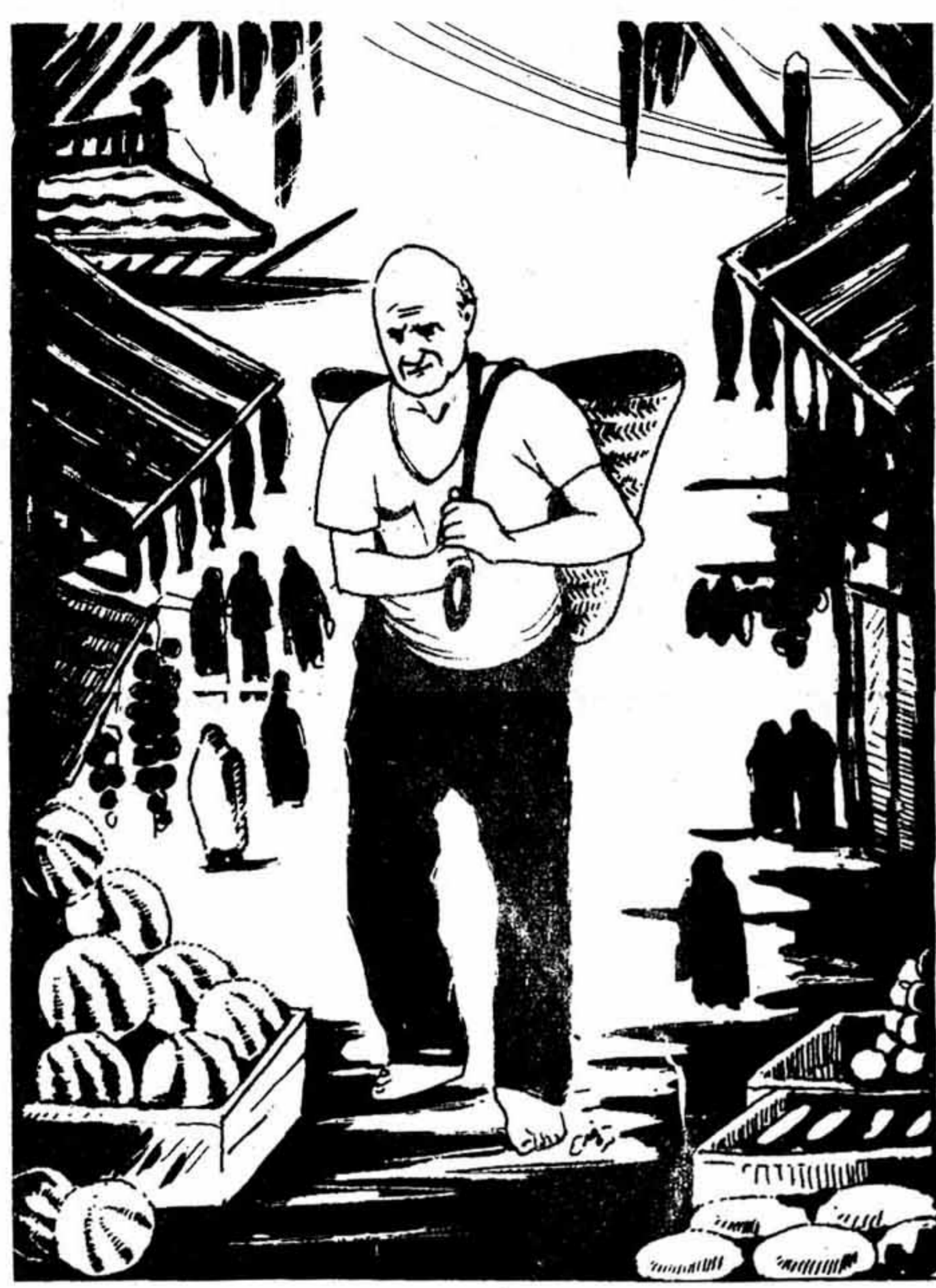

باله جا

محمد بشرا

من هوباله جايم، دوخوشته پيره باله جا، کي ده آلن هیکسه باره، می زندگی باره مانستان نتانم بردن. می دیل، می دیمه مانستان بشکفته یه، می چومه سیفیدی دکفته خب نتانم دتن، می پازونه سره باددکفته فولنگم، می چیه دس چنگر بوسته یه، چی بگم تی ره، می زندگی یم مره مانه، ریخه ریخه، زاکا نسه پيله کومد چی چی نی مانستان برادام، هرکس بوشوخوکارا پس، می توندورسی مره، می چومه سومره همه تانه زن بدم، مردادام، اما هیتان آلن مره شناسیدی، بختی بگم، خجالت کشیدی بیگیدم من اشانه پیرم.

شیته پینیک بزه زبیله کولاکته مره بهدوشه گیفته داشتی، فولنگ فولنگ می مره راا موندبو، هچین اونه امره به گبانوشوبوم، اونسا شناختیم، انم اگه بیدینم شنا سم میدانه سره شولوغی میان، کسکی کاسان چهاردی کره موشرنه جیبا کنداندی بیدمی چوم شیدفه واکفته باله جایه، خلیلی وخت بواونه نیده بوم، شایدم دوسه دفعه کی شپچه ویشتر باردا شتیم فدا بوم می ره باورده بو. اووختان گامیشه زوردا شتی پاچبو، فرزت، تی امره پيله زبیلله باره کوله گیفته بوپا به پامویی فنقم زه بی، هوتوبه رادوبوزبیلله کولاکته مره آدوش اودوش کودی، غرخه عرق تی مره گب زئی، نه بارفا گیفتنه موقع چانه زئی نه وختی بخانسه باره خالی کودی دبه آوردی، هرچم فدایی گفتی خودا برکت بده، دوعایم کودی، وختی انه دوخادم مره بشناخته سلام بوکوده نوکوده خوزاره زبیلله میره فوکوده، نیارستم انه واپرسم آلن چی کوبه، عالم آشکاربوکوی ده نتانستی دیوختانه مانستان کار بوکونه، می دوتا پاکت اسپابه کی فاگیفته بوم بنام اونه پاره زبیلله میان وکس کسه مره شانه به شانه به رادکفتیم، میدانه سره غولغوله مره، زندگی پولوخ پولوخ میان، هیکس ده باله جایه دونوخادی، اونم ده سابقه آدم نوبوکی، خوگوره گونوس صدامره -وخانه، باله جا، باله جایی کاره، او- توپیربوکی یواشه راشونه مره یم چه شانه نفس زئی، نانم چیره مره واپرسه: - بازم هویه نیشته بیدی، شاید خواستی بگه کی هنوزم انه خانه رایه جطره ندا. بوگفتم انه، بازاره قاشمه قاشمه آمه گیبانه فوردی، ریزه میزه جفلان پابرانده وشندره پندر، جمعیتسه میان راواکودیدی ونایلونی ساک فروختیدی، عینه بوتارکی گرده خوزمستانه آدوقه بیافه، واپرسم او قدیمی موشرن هیچ تره کومک کونیدی؟ کله می گب تومانه نوبو، بیچاره درده دیله سروا بو، عینه برسه دومبول کی نیشتر بوخوردی بی شیته جولفه نفس بکشه و بوگفته: - خوداتی پیره بیامورزه، کم آدم شه یافتن کی عره آلن بشناسه، یا اگرک بشناخته صنار شتی بوله وستی خوره به اورانزسه، بخورویه وانگردانه، می سکه ره عاره آچور آدمانه پیش دس درازه کونم، می گردنه کولازم، خوداروزی رسانه خب تخصیرم ناریدی من ده آلن کار بوکون نمی، سابقه زوروقوته نارم هه آدمان کی دیوختان می زوره هییدی آلن، دانیدی کی من نفس نارم رابشم می سلام زورکی علیک گیریدی، هه آدمانی

اشانه خانه درا کی واکودی آدمه روح پرواز کودی. آدمه حیفا مویی چول واجه بوپا مره، اشانه خانه سنگه بسته سر پانجایی، اشانه کلفت نوکران کی اشانه خانه زندگی یسه گردانه بیدی، عاچه گرسنه بید، عینه ویشتانی بمرده آدمان، چومه لیس داشتیدی وناجی به دلیل بید.

شولوغی میان تی نفر باله جایه تنه بزه، انه درد کونه پایم دمخته، تازه واگرسته ایجره بزه، کوری دگر عمو تی رایه فاندرا! وختی کی انه سیفیدی دکفته چومه بیده خجالت بکشه، دوارسته پسی، باله جا بدیلخوری مره خو گبه دونباله بیگفته:

— نانم چیره آ روزان مردوم آتو عجله داریدی؟ اشانه راشون دوستانه مانه، واوه گیفتسه آدمانه مانیدی! هه مردای کی می پایه دمخته، یکماه میان هشتاد هیزار تومون مستغل بیگیره، هیزار دغه انه چارتازناکانه خانه، بار ببردم، آلن بیده بی کی اصلن مره نشناخته. اووختانم اگر دوتومون مره فدایی حکمن هیزار جور خرده فرمایش داشتی، خربزانه دیچین دوجانه سره

نیمچانه کوچه سرسرابین، مورغانه پایم واکون سرادن پوشته خانسه، واگردستنا چن تا کندیله کیسام به خانه نه تی مره باور، دیرانوا کون.

چی بگم آقا جان، چی بگم من جان بکنم، باره جیر قوز باوردم، کوره بوستن نرم، فولنگم، نفس نارم را بشم، می موسیفیدا بو. اونم کس بیده بی، هتو رایه کی خیال کونه تازه جوانه! آ بیست سال بدبختی کی سنگه آسیاب می سر باورده، گومان نوکونم اونره اصلن بوگشته بی، تکان نوخوردی، چن ساله پیش کی انه سینه خرس کودی و نفس تنگی داشتی ویریشته بوشو امیرکا (امیرکا گیدی) انه فقا اوپا فاکلا شتیدی! وختی واگرسته دیروزه آدم ده نوبو. اما من سالانه ساله کی دووم، نه می باددکفته زونه، نه می آب باورده چوم، نه می بیگفته نفس نتانم چاقه کونم. کو حکیمه کی پول ناشته و تره گاندیره؟ کو مریضخانه یه کی تره بوخوسانه؟ کو موسلمانه کی تی تومون کم بداری تره دوافاده، اصلن کی نیساک کی حاله واپرسه؟ وختی آدمه زاکان، جه آدمه کمربعمل بامون لونتوز تاوه دیدی، بیگانه ده جایه خود داره.

نخوایه، خوام تاکی مره بشم. بوگفته بس وهال تاخیا بانه او طرف تاکی دره ویجه باورم. بیدمه خودایه خوش نایه انه دیله بشکنم، خیا بانه او طرف خجالته مره شیتسه پنجا تومونی یه تا بوکودم تاوه دام انه جیف، دوعا کونده نان خیا بانه پهنی یه دوارسته و میدانه شولوغی میان اویرا بوسته. بیچاره همیشه اتو اویرا بوسته آدمانه مانستان زندگی بوکوده، همیشه باره جیر لمه زئنا بو جغه عرخ بودوسته آخرم نتانسته راحتی یه فارسه.

باله جا ازاصل شیتا کلمه یه ترکی شیه گی (کوچیدانه) معنی دیبه. رسته میدان سرباربر زبیل کشه کی مردم باره بخانه بره گیدی باله جای معنی کوچی جمال کی سوبوک اسباب اوسانه.

ده پيله میدانه دهنه فارسه بیم، خواستیم پاکتانه جهانه زبیلله میان اوسانم. گفتی نه آقا جان زینش تابخانه باورم. بوگفتم مشتکی